

Miljonair bij toeval

Komedie in drie bedrijven

door

W. ENGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MILJONAIR BIJ TOEVAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **W. ENGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

WIEBERT WORST - 50 jaar, tijdelijk zonder beroep

JOKE WORST - 48 jaar, zijn vrouw

TOON SPECHT - 52 jaar, zijn buurman

DOLLY SPECHT - 48 jaar, de vrouw van de buurman

PIETER BRUIN - 45 jaar, public-relation man

WIM DE KONING - 25 jaar, fotograaf

DICK DIEKEMA - burgemeester, 62 jaar

MATHILDE KRANS- wethouder, 54 jaar

MERTENS - bedrijfsrechercheur

3d - 6h

Eerste bedrijf: Op een ochtend in de zomer

Tweede bedrijf; Twee dagen later 's ochtends

Derde bedrijf, eerste scène: enkele dagen later in de ochtend

Derde bedrijf, tweede scène: enkele weken later in de ochtend

DECOR:

Alle bedrijven spelen zich af in de woonkamer van de familie Worst. Achter twee grote ramen die uitzicht bieden op een straat. Links een toog (of deur) waar achter een gang naar de voordeur. Rechts een deur naar de keuken. In de kamer bevinden zich de gewone meubelstukken, w.o. een zitbank en 'n tv toestel.

EERSTE BEDRIJF

(Joke Worst, 48 jaar is bezig in de kamer stof af te nemen terwijl ze telefoneert met een vriendin)

JOKE: Hallo, ben je daar nog? Er is iets met de lijn. Kun je me nog horen?... Ja?... nu hoor ik wat... waardeloos dit soort telefoons. Versta je me?...of je me kunt verstaan...ik hoor je wel... de sateliet heeft zeker vrijaf genomen... hééé, nou is het beter... Zit zeker iemand af te luisteren. Zoals ik daarnet al zei, wat een mens toch zo plotseling kan overkomen, daar sta je versteld van.... ja versteld, ja, dat zei ik daarnet al... ja, ja... nee. Er gebeurt wat met je... o, dat geloof je dus ook, dat er wat door je heen gaat.... ijskoud kun je ervan worden... ja... en dan plotseling weer gloeiend heet... je weet er alles van?... De overgang? Mens, dat is een heel lichte temperatuurschommeling vergeleken met dat wat ik nu meemaak!... Ja... ja... nee... jazekeer. We beseffen het eigenlijk nog niet, ik zit gewoon onder de narcose... nee, ik ben niet ziek, ik zei narcose bij wijze van spreken... nee, ik neem geen kalmeringsmiddelen, ik ben zo kalm als wat maar wel overstuur. Je bent gewoon jezelf niet meer... wat zeg je? Je kunt dat niet geloven? Nou neem dat maar van mij aan. Ja... ja... een mens blijft toch een mens? Of niet soms, zeg nou zelf. Je kunt hoog of laag springen, maar uit je vel kun je niet springen... nee, spreek me nu niet tegen, jij weet niet wat ik doormaak... doormaak!! Ja, dat zei ik. Er komt wat op je af, geloof me maar, je duikt in het water en je moet zwemmen... het is niet anders... of ik blij ben? Dat weet ik nog niet. Je kunt het nog niet bevatten, voel je hem? Het is nog niet tot je doorgedrongen, als je snapt wat ik bedoel. Ik bedoel maar zo, je blijft toch wat je bent, het is niet anders of niet soms... we blijven heel gewoon doen, hoor...niks geen poeha....poeha!...geen poeha!! We mogen dan wel miljonair zijn geworden, maar voor jou blijven we gewoon Joke en Wiebert... hoe we dat hebben klaargespeeld? Nou Wiebert moest van die idiote appeltjes met een cijfertje op een vel plakken... ap-peltjes! Je hoort goed wat ik zeg. Appeltjes, gele appeltjes met nummertjes! Ik zei nog tegen Wiebert; Wiebert, zei ik, ik eet een bezem als ik daar iets van snap. We moesten er nog zo om lachen want Wiebert snapte het ook niet. En toen, en toen, als ik eraan denk, krijg ik weer de slappe lach, ha, ha, ha. Wiebert bond me een zakdoek voor de ogen, ha, ha, ha en ik moest op dat vel aanwijzen waar die appeltjes met die nummertjes moesten komen. Ik zei nog tegen Wiebert dat ie moest ophouden met die flauwekul.... ja het is te gek, net wat je zegt, maar moet je horen, ik wist helemaal niet dat hij nog de moeite zou nemen om die geplakte

appeltjes op te sturen, ha, ha, ha! En nou krijg ik dat aan mijn schort hangen. Zouden ze werkelijk een miljoen aan geld bedoelen? Misschien worden het wel appels of een ander produkt.... nee, nee, een miljoen toiletreinigers zeg je, ben je gek geworden? ... Tot het jaar 2008 een schoon toilet, ik moet er niet aan denken, een verhuishwagen vol met WC-eenden. daar heb je Wiebert. Zeg, ik hang op. Tot kijk zullen we maar zeggen. Doe! (*legt de telefoon op de bank*)

WIEBERT: (*op met krant*) Wie had je daar?

JOKE: Dat was Nel, je zuster. Ze had wat gehoord en wilde het fijne ervan weten.

WIEBERT: Ik moet zeggen toen ik gisteren dat telefoontje kreeg, was ik totaal van streek. Ik ben er nog niet overheen. Ik kan het nog niet beseffen wat dit voor ons kan betekenen.

JOKE: Ik kan het ook nog niet geloven. Het zou een grap kunnen zijn.

WIEBERT: Dat was het eerste waar ik aan dacht. Maar de man aan de telefoon was van de loterij en na een paar gelukswensen zei hij dat ik het geld in enkele dagen op de rekening kon verwachten. Hij klonk erg serieus. Het moet misschien ergens in de krant staan. Hij zou nog bellen, zei hij. (*telefoon*)

JOKE: Daar heb je het al. Ik word niet goed. Ik moet naar de wc. (*af*)

WIEBERT: Kalm nou maar. Zit nou niet de zaak op te peppen. Eigenlijk hebben we nog niets. Waar is dat verdomde ding? Het hoort op zijn plaats te liggen. Waar heb je die telefoon gelaten? Toen er nog een draad aan vastzat, wist je tenminste waar die was. Ah, hier heb ik hem. (*Pakt de telefoon die tussen de kussens op de bank lag*) Met Worst. Worst hier. Ja met Wiebert Worst, daar spreekt u mee. Ah, u bent van de loterij "De Gouden Appel". Dank u, dank u. Ja, dat was wel een verrassing, dat kan je wel zeggen, ja....wat zegt u?... u bent onderweg naar ons?...Om een foto te maken van het gelukkig echtpaar, met wat?...Met de "Gouden Appel van 1 Miljoen". Ja, maar, hallo, hallo! Heeft afgebroken. (*Weer telefoon*) Met Worst. Ja daar spreekt u mee... (*Joke op*) Ogenblikje. (*naar Joke met de hand op de hoorn*) Een verslaggever van "De Stadsbode". (*Weer door de telefoon*)... Ja, dat klopt. Tenminste, de loterij heeft dat aan ons bevestigd....wanneer? Vanochtend, bij het achtuurnieuws van acht uur.... Of we ons gelukkig voelen? Dolblij, dat **kan ik** u wel vertellen. U wilt een artikel in de krant? Wij zijn groot nieuws, zegt u? (*tegen Joke*) Hij zegt dat wij groot nieuws zijn. U wilt aan ons een paar vragen stellen? Ja, dat kan wel, hè Jo?... Ik zei ja en niet jo. Jo dat is mijn vrouw, ze heet eigenlijk Joke maar zo nu en dan noem ik haar Jo. Het is mijn vrouw Jo, die ja zei. Eigenlijk zei Jo helemaal geen ja maar ze knikte alleen maar...Mijn vrouw Joke voelt zich in de hemel... in de zevende, ja..Als u in de lift zit, komt u er

vanzelf, afdeling feestartikelen...grapje... we zijn gewoon door het dolle heen, neemt u ons niet kwalijk....Nee, niemand gaf ons een raad... Wat we met het geld gaan doen? Nou, mijn vrouw en ik hebben natuurlijk onze plannen... ja natuurlijk, met geld moet je kunnen omgaan, dat spreekt toch vanzelf. De kip blijft geen gouden eieren leggen, zeg ik maar... we blijven er heel nuchter onder...ja...ja..nee! We houden het in de gaten, hoor meneer! Als het om de knikkers gaat dan worden we allemaal jaknikkers, leer mij de wereld kennen. Je moet nuchter blijven, anders ga je door het rooie lint. Ja, dat was een fantastische brief van-de loterij, die ze ons stuurden. Ik was bij hen al zo bekend dat ze me gewoon bij de naam noemden. En zonder dat ik het wist, zat ik al in de laatste ronde. Ik was één van de uitverkorenen die nog mocht meedoen en dat mag je niet aan je neus laten voorbijgaan, ja toch?.... Ik dank u ook voor de belangstelling, dank u, dank u, dag, meneer. *(Toon en Dolly Specht op. Toon is vertegenwoordiger en doet wat gewichtig om indruk te maken tegenover zijn klanten, Dolly is een knappe vrouw, die wel van een flirt houdt)*

TOON: Ha, daar zijn jullie. We kwamen achterom, de keukendeur was open. Dag, Joke, hallo, Wiebert.

JOKE: Goede morgen, Toon. Dat is vroeg. Dag, Dolly.

DOLLY: Dag, Joke, meid, dag, Wiebert, jongen, *(zoen)* jullie nu even te zien is een absolute "must"!

WIEBERT: *(hartelijk)* Dag, Dolly, haay, Toon!

JOKE: Maar gaan jullie toch zitten. Koffie?

DOLLY: Nee, dank je. We komen maar voor heel eventjes.

TOON: Ik ben wel aan koffie toe, als ik het mag zeggen.

JOKE: Nou je mag het zeggen, hoor. De koffie staat klaar. Ik haal die wel even. Hoe was het ook weer, melk en suiker?

TOON: Ik graag zwart, dat weet je toch.

DOLLY: Een scheutje melk graag, geen suiker alsjeblieft.

JOKE: Komt in orde. Ik ben zo terug. *(af)*

WIEBERT: Wat is er gebeurd, niets ernstigs hoop ik?

DOLLY: Nee, met ons niet maar met jullie! We hoorden het nieuws van het achtuurnieuws. Eerst dachten we nog er is niets nieuws op het nieuws van het achtuurnieuws.

WIEBERT: En wat voor nieuws hoorden jullie op het nieuws?

DOLLY: Jullie namen! Jullie namen werden genoemd!

TOON: Nee, Dolly, je mag nog geen woord zeggen voordat Joke er is. Joke moet het ook horen. Zij mag geen woord missen van wat wij hoorden op het nieuws van acht uur.

WIEBERT: Ik ga haar even helpen met de koffie. Even geduld,

we komen zo. *(af)*

DOLLY: *(overtuigt zich ervan dat niemand het hoort)* Oh Toon, ik hoop toch zo dat het zal lukken.

TOON: Ik hoop het ook. Wiebert heeft geen verstand van geld. We moeten het goed zien te spelen.

DOLLY: Maar Joke wel, die doet de rekeningen. Ik ben benieuwd hoe je dat gaat aanleggen. Als je maar niet zielig doet. Dat hebben ze gauw door.

TOON: *(heeft een fles champagne onopvallend ergens neergezet)* Laat dat maar aan mij over. Ik heb genoeg ervaring met mijn klanten. Die champagne, die doet het hem. Ik ga het zo spelen alsof het initiatief van hun uitgaat. Ze moeten ons het geld als het ware door de strot duwen, snap je?

DOLLY: Er hangt veel van af. Heel veel.

TOON: Stil, ik hoor ze aankomen. *(Joke en Wiebert op met koffie en kopjes)*

JOKE: En hier is de koffie. Alsjeblieft, Dolly, Alsjeblieft, Toon.

DOLLY: Dank je, lieverd.

TOON: Bedankt, meid.

JOKE: En die is voor Wiebert. Wiebert, pak eens aan!

WIEBERT: Dankjewel. Wat jullie op de radio hoorden, hebben wij gisteren al gehoord. De loterij heeft ons opgebeld.

JOKE: We hebben de hoofdprijs van één miljoen!

DOLLY: Oh, wat ben ik blij voor jullie. Gefeliciteerd, Joke, schat! Wiebert, lieverd, jij ook, van harte hoor! *(kust beide)*

JOKE: Dank je, Dolly.

WIEBERT: Dankjewel, Dolly.

TOON: Joke, proficiat! Wiebert, jongen, van harte, het is je gegund!

JOKE: Bedankt, Toon.

WIEBERT: Toon, dank je wel.

TOON: En, lieve mensen, wij hebben ook een verrassing. We hebben een fles champagne meegebracht om deze speciale gebeurtenis te vieren. Heeft me driehonderd gulden gekost die fles, maar alla, voor deze gelegenheid is niets te veel.

DOLLY: Onze burens zijn tegelijk ook onze vrienden en dat gebeurt maar zelden, ja toch? Vertel eens, hoe hebben jullie dat zo voor elkaar weten te boksen? Ik ben toch zo benieuwd, misschien kunnen we er nog wat van leren.

WIEBERT: Dat hoeft toch helemaal niet!

DOLLY: Je kunt nooit weten, hè Toon?

WIEBERT: Ik bedoel de champagne. Dat hoeft toch helemaal niet.

TOON: Dat weten we, lieve mensen, dat weten we, hè Dolly? Maar dit

is wel zo'n unieke en feestelijke gelegenheid, denk toch eens in, één miljoen! Eén miljoen gulden word je zo maar in de schoot geworpen. Wat een bofkonten zijn jullie toch!

DOLLY: Geluksvogels, Toon!

TOON: Geluksvogels, bofkonten, het zal mij een zorg zijn. Vertel op, we willen het fijne ervan weten.

WIEBERT: We kregen opeens een ontzettend aardige brief in de bus.

JOKE: Zomaar van de een of andere loterij.

WIEBERT: Joke en mij kenden ze al.

JOKE: De hele tijd werden we bij onze naam genoemd? Stel je voor!

WIEBERT: Het was de hele tijd meneer en mevrouw Worst voor en meneer en mevrouw Worst na.

DOLLY: Ze kenden jullie?

JOKE: Ja.

DOLLY: Het waren zeker jullie speciale loterijvrienden?

WIEBERT: We weten het niet. We kennen niemand van de loterij, maar zij ons kennelijk wel.

JOKE: Ze hebben ons al driemaal laten winnen!

WIEBERT: Vier maal hebben we al gewonnen, niet driemaal!

JOKE: Dat was een grote verrassing voor ons. We wisten van niets!

WIEBERT: En er stond in die brief dat wij de uitverkorenen zijn die in aanmerking komen om de hoofdprijs te winnen.

JOKE: We waren er nooit aan begonnen als we niet geweten hadden dat we al vier maal gewonnen hadden.

WIEBERT: In die brief stond ook wat je allemaal met die hoofdprijs kan gaan doen. Ze maakten voor ons geweldige plannen.

JOKE: Een droomreis om de wereld.

WIEBERT: Met een cruiseboot. En toch had je niet het flauwste vermoeden..

TOON: Dat jullie vijf maal zouden winnen. Ongelooflijk!

JOKE: We hadden nergens erg in.

WIEBERT: Jij snapte helemaal niet wat je moest doen.

JOKE: Jij ook niet. Jij dacht eerst dat het een kinderspelletje was.

TOON: Jullie snapt niet hoe het moest? Jullie begrepen niet wat je moest doen om te winnen?

WIEBERT: Nee, dus. Er waren nogal veel van die gele appeltjes...

JOKE: Met nummertjes...

WIEBERT: Val me nou niet telkens in de rede. Ik probeer die mensen wat uit te leggen.

JOKE: Jij had helemaal niet in de gaten dat die kaart een appelboom moest voorstellen.

WIEBERT: Was die kaart een appelboom? Verroest, ik wist niet dat die

kaart een appelboom moest voorstellen. Waarom heb je me dat niet eerder gezegd? Dat had je me moeten zeggen. Dan was alles heel **duidelijk** geweest, dan kon ieder kind dat wel snappen.

JOKE: Dat zag ik veel later pas. Nou, om een lang verhaal kort te maken, we moesten die gele appeltjes met nummertjes op die appelboom plakken. En dat was nou weer typisch Wiebert...

WIEBERT: Ha, ha, ha!

JOKE: Die wou weer lollig zijn.

WIEBERT: Ha, ha, ha! Ik moet nog lachen als ik eraan denk.

JOKE: Hij bond me een theedoek voor de ogen...

WIEBERT: Zij prikte gewoon zomaar willekeurig een nummer...

JOKE: Ik **deed** maar wat!

DOLLY: Je deed maar wat? Je wist niet wat je **deed**?

JOKE: Ik snapte toch al niet precies hoe het moest, laat staan geblinddoekt. En gelachen dat we hebben. En wat doet die gek? Hij heeft die appelboom met appeltjes nog opgestuurd ook.

WIEBERT: Alleen maar voor de lol.

TOON: En wint de hoofdprijs van één miljoen! Kerel, kerel, wat heb jij een mazzel. Weet je wat dat is om een miljonair te zijn?

DOLLY: Dat is nog heel wat anders dan gratis wagentjes vullen in de supermarkt binnen drie minuten. Of van die idiote zegeltjes plakken, wat we allemaal doen om later een zak vol rotzooi in ontvangst te nemen met dingen die je nooit gekocht zou hebben en die die krent van een kruidenier kwijt wil.

TOON: Een miljoen gulden, harde Nederlandse munt! Beseffen jullie wel wat dat voor jullie kan betekenen? Jongens, ik maak de fles open. Ik krijg van die rillingen, ik begin te trillen als ik eraan denk.

DOLLY: En ik heb al kippenvel. Ik zeg kippe-n-vel, omdat dat vel van meer dan één kip kan zijn. Volgens mij anatomisch onmogelijk.

TOON: (*is bezig met de fles*) De taalkundigen zijn ook niet meer wat ze geweest zijn.

JOKE: Wacht, ik haal even de glazen uit de kast.

WIEBERT: Champagne in de ochtend. Nog nooit gedronken.

TOON: En wat voor champagne! Niet de eerste de beste.

DOLLY: Alleen voor heel speciale gelegenheden, zoals nu.

JOKE: Hier zijn de glazen. Even afvegen.

TOON: Gauw dan, snel! Er mag niets gemorst worden van dit kostelijke en kostbare vocht. Jongens, de **draad** is los! Joke, gauw, kom hier met de glazen! De kurk komt langzaam omhoog, ja, ja, daar komt ie aan, daar gaat ie! (*knal*) Hupsakee! En schenken maar, deze parelende godendrank.

DOLLY: Dat **hadden** jullie niet gedacht hè? Dat jullie burens zomaar

binnenkomen om met jullie champagne te drinken.

WIEBERT: Nee, dat **hadden** we niet gedacht.

JOKE: Meestal zien we jullie als je wat wilt lenen.

WIEBERT: En dan weer als je het terug komt brengen. Maar met champagne hebben jullie nog nooit wat teruggebracht, zover ik me dat kan herinneren. En dat zomaar op de vroege ochtend. Nog nooit champagne gedronken. Zo vroeg in de ochtend.

JOKE: Dat zei je al, lieverd. En later in de ochtend had je er geen zin meer in. Was het niet?

TOON: Nou jongens, op het miljoen. Daar gaat ie. Joke, proost, Wiebert, proost. En dat jullie het goed mogen besteden.

WIEBERT EN JOKE: Proost, proost, Dolly, proost, Toon!

DOLLY: Proost, allemaal. Op jullie gezondheid en maak er wat van.

TOON: Dat smaakt, hè? Jongens, nog een rondje. Champagne mag je niet laten staan als de fles open is. *(telefoon)*

DOLLY: Dan is de geest uit de fles, ha, ha, ha!

WIEBERT: *(neemt op)* Met Worst. Ja, met Worst hier. Ja, hier is een beetje herrie. met wie zegt u?

TOON: *(op gedempte toon)* Jullie worden nog beroemd.

WIEBERT: Met de showroom Sky-runner? Ah, Mobil Sky-runner zegt u... nooit van gehoord...dank u ..dank u.. ja, we voelen ons heel gelukkig.. ja, we hebben een auto...verleden jaar gekocht, niet al te groot... Wat zegt u, dat is beneden onze stand?.... Daar hebben we nog niet over nagedacht... Ja, ja, je moet je aanpassen... helemaal met u eens. ... heel sympathiek van u dat u speciaal aan ons heeft gedacht... een bijzondere aanbieding? Een kroonjuweel dus met "silver stream vacuum injectie de S 2005 , zo, zo,zo. ...Alles al verkocht... in de kleur rood is er nog wat over.... U zegt dat elke miljonair, die voor vol wil worden aangezien er allang een heeft?... Ja, in dit geval moeten we ons natuurlijk aanpassen. Stuur mij wat gegevens... dank u... dank u voor uw grote bezorgdheid, dat we ons met onze auto niet meer kunnen vertonen... heel attent van u om ons daarop te wijzen. Dag, meneer. *(legt neer)*

JOKE: Wil die man ons een nieuwe auto verkopen?

WIEBERT: Hij zegt dat wij met onze wagen ver beneden onze stand leven.

TOON: Helemaal ongelijk heeft hij niet. Je zult moeten wennen aan een nieuw leven.

WIEBERT: Wij blijven heel gewoon doen, hè Joke? *(bel)* Ik hoor de bel, wie zou dat kunnen zijn. Heb jij al iemand uitgenodigd, Joke?

JOKE: Niet dat ik weet.

TOON: Het gerucht doet al de ronde en de faam heeft toege-slagen.

Vanaf nu zijn jullie wereldwijd beroemd en zullen jullie de straat niet meer op kunnen zonder een stel zonnebrillen en een paar potige bodyguards.

WIEBERT: Ik ga wel even naar de deur. *(af)*

JOKE: En ik breng de kopjes naar de keuken. *(af)*

TOON: We zullen maar gauw de rest opdrinken. Jammer om dat zomaar te laten verdampen en van champagne hebben ze toch al geen verstand.

DOLLY: En van geld evenmin. Die fles kost driehonderd gulden, nou, nou, je maakt er wel wat van. 't Is maar goed dat jij de verkoper van dit spul niet bent. *(Toon schenkt lachend in)*

TOON: Dat zijn me toch een paar geluksvogels, die twee. Volgens mij hebben ze helemaal niet in de gaten wat een één met zes nullen voor de komma betekent.

DOLLY: Nee, zij hebben niet de flauwste notie. Ik denk dat het ons weinig moeite zou kosten om dat te beseffen.

TOON: We krijgen wel wat van ze los, dat kan ik je verzekeren. Op ons! Proost!

DOLLY: Santé! Op ons succes!

TOON: Ik ga nog een fles halen. We zullen ze wel in een heel vrolijke stemming brengen.

DOLLY: In een heel royale stemming! Proost!

TOON: In een spontane en vrijgevige stemming!

DOLLY: Vrolijk en tegelijk sentimenteel...

TOON: Liefdevol en onzelfzuchtig! Proost!

DOLLY: Vol naastenliefde voor hun burens ...

TOON: Met ontroerende zelfopoffering zullen zij ons smeken, om ons een flinke som geld te geven na de tweede fles.

DOLLY: Ga nou maar die driehonderd gulden fles halen, ze zijn zo terug.

TOON: Goed. Ik haal die fles voor een heel redelijke prijs. Voor een bijzonder redelijke prijs. Daarvan kun je verzekerd zijn. Tot straks.

DOLLY: Tot zo. En blijf niet te lang weg. *(Toon af. Wiebert komt op met Pieter Bruin, een man van middelbare leeftijd, keurig gekleed, het type van een vertegenwoordiger. Hij is wat snobistisch en gebruikt graag Engelse uitdrukkingen. Hij brengt een fotograaf mee, Wim de Koning. Wim is een heel aardige jongen, bereid om het iedereen naar de zin te maken)*

WIEBERT: Komt u verder! Als ik even mag voorstellen. Onze buurvrouw, mevrouw Specht. Dolly, dit is meneer de Bruin, public-relation, eh, hoe was het ook al weer dat u zei?

DE BRUIN: Public Relation-officer De Bruin, van het loterijconcern "De Gouden Appel", aangenaam.

DOLLY: Dolly Specht, aangenaam.

WIEBERT: En hier is meneer De Koning, fotograaf.

DOLLY: Aangenaam, hoe maakt u het?

WIM: Heel goed, dank u. Maar zegt u maar gewoon Wim hoor, dat is wel zo prettig. (*Joke op*)

WIEBERT: En als ik u even aan mijn vrouw mag voorstellen.

JOKE: Joke Worst, aangenaam.

DE BRUIN: Aan mij de eer, mevrouw Worst, als ik me even bekend mag maken. De Bruin. Public-Relation- officer van het Loterijconcern "De Gouden Appel", aangenaam.

WIEBERT: Joke, dit is meneer De Koning, fotograaf.

JOKE: Meneer de Koning, hoe maakt u het? Joke Worst.

WIM: Zegt u maar gewoon Wim hoor, dat is wel zo prettig. Ik maak het heel goed. Dank u.

JOKE: Maar gaat u toch zitten. Koffie, thee?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

info@toneeluitgeverijvink.nl

072 5112407

“Samenspelen” is ons motto